

Simchat Torah:
(Shaharit)
Aliyah 7 - Gen. 1:1 – 2:3

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים

וַיִּבְרָא אֱלֹהִים בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ
וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֵהוֹ וּבָהוּ וְהָעֶרְבַּן עַל פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ
אֱלֹהִים מְרֻחָף עַל פְּנֵי הַמַּיִם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי
אוֹר וַיְהִי אוֹר וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב
וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הָעֲשֶׂרֶךְ וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם וּלְעֲשֶׂרֶךְ לַיְלָה וַיְהִי עֶרֶב
וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רִקְיָע בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מַבְדִּיל
בֵּין מַיִם לַמַּיִם וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הַרְקִיעַ וַיַּבְדֵּל
בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתְּחַזֵּת לַרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר
מִעַל לַרְקִיעַ וַיְהִי כֵן וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַרְקִיעַ שָׁמַיִם
וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּ הַמַּיִם מִתְּחַזֵּת הַשָּׁמַיִם אֶל
מִקְוֵם אֶחָד וַתֵּרָא הַיַּבְשֵׁה וַיְהִי כֵן וַיִּקְרָא אֱלֹהִים
לַיַּבְשֵׁה אָרֶץ וּלַמְקוּוֹת הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיִּרְא
אֱלֹהִים כִּי טוֹב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשְׂא הָאָרֶץ
דִּשְׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֵשֶׂה פְרִי לַמִּינֵהוּ
אֲשֶׁר זֶרְעוֹ בּוֹ עַל הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ
דִּשְׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע לַמִּינֵהוּ וְעֵץ עֵשֶׂה פְרִי
אֲשֶׁר זֶרְעוֹ בּוֹ לַמִּינֵהוּ וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב וַיְהִי
עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֶת בְּרִקְיָע הַשָּׁמַיִם לַהַבְדִּיל
בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה וַהֲיוּ לְאֹתוֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים
וּשְׁנָיִם וַהֲיוּ לְמִאֲוֹרֶת בְּרִקְיָע הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל
הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת
הַגְּדֹלִים אֶת הַמְּאֹר הַגָּדֹל לְמוֹשֵׁלֵת הַיּוֹם וְאֶת
הַמְּאֹר הַקָּטָן לְמוֹשֵׁלֵת הַלַּיְלָה וְאֶת הַכּוֹכָבִים
וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בְּרִקְיָע הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל
הָאָרֶץ וּלְמוֹשֵׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר
וּבֵין הָעֲשֶׂרֶךְ וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי
בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְעוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ תַּפְשׂ זִדְיָה
וְעוֹף יַעֲוֹפֵף עַל הָאָרֶץ עַל פְּנֵי רִקְיָע הַשָּׁמַיִם
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתַּיִתִּים הַגְּדֹלִים וְאֶת כָּל תַּפְשׂ
הַזִּדְיָה הַרְמוֹשֶׁת אֲשֶׁר שֶׁרְעוּ הַמַּיִם לַמִּינֵהֶם וְאֶת
כָּל עוֹף כָּנָף לַמִּינֵהוּ וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב וַיִּבְרַךְ
אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת הַמַּיִם
בַּיּוֹם וְהָעוֹף יִרְבַּ בְּאָרֶץ וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר
יוֹם חַמִּישִׁי

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ תַּפְשׂ זִדְיָה לַמִּינֵהָ
בַּחֲמָה וּרְמוֹשׂ וַחֲדָתוֹ אָרֶץ לַמִּינֵהָ וַיְהִי כֵן וַיַּעַשׂ
אֱלֹהִים אֶת זִדְיָת הָאָרֶץ לַמִּינֵהָ וְאֶת הַבַּחֲמָה לַמִּינֵהָ

(continue reading to next column)

ואת כל רבוש האדמה למוניהו וירא אלהים כי טוב
ויאמר אלהים לעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו
בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ
ובכל הרמש הרמש על הארץ וירא אלהים את
האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה
ברא אתם ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים
פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת
הים ובעוף השמים ובכר וזיה הרמשה על הארץ
ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע
זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר
בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה ולכל זית
הארץ ולכל עוף השמים ולכל רמש על הארץ
אשר בו נפש חיה את כל ירקה עשב לאכלה ויהי
כן וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד
ויהי ערב ויהי בקר יום השישי

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום
השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי
מוכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום
השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו
אשר ברא אלהים לעשות

אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום
עשות יהוה אלהים ארץ ושמים וכל שיזו השדה
טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם ישמז
כל לא המטייר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין
לעבד את האדמה ואד יעלה מן הארץ והשקה
את כל פני האדמה וייצר יהוה אלהים את האדם
עפר מן האדמה ויפוז באפיו לעימת זדים ויהי
האדם לנפש חיה וישע יהוה אלהים גן בעדן
מקדם וישם שם את האדם אשר יצר ויצמז
יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נזמז לבמראה
וטוב למאכל ועץ הזיים בתוך הגן ועץ הדעת
טוב ורע ונחר יצאמועדן להשקות את הגן ומישם
יפרד והיה לארבעה ראשים שם האוזד פישון
הוא הסבב את כל ארץ הזוילה אשר שם הזהב
וזהב הארץ ההוא טוב שם הכדלז ואבן השדה
ושם הנחר השיני גיזון הוא הסובב את כל ארץ
כוש ושם הנחר השל ישי זדקל הוא הנחר
קדמת אשר והנחר הרביעי הוא פרת ויכלז
יהוה אלהים את האדם וינזוהו בגן עדן לעבדה
ולשמרה ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר
מכל עץ הגן אכל תאכל ומעץ הדעת טוב ורע
לא תאכל ממנו כי ביום אכרך ממנו מות תמות

Simchat Torah end
(Shaharit)